

Phần Thứ Hai Mười Chín:
XỨ CỦA PHÁP LỆ THUỘC CÔI DỤC, CÔI SẮC, CÔI VÔ SẮC

Pháp lệ thuộc côi Dục, pháp lệ thuộc côi Sắc, pháp lệ thuộc côi Vô Sắc:

Hỏi: Thế nào là pháp lệ thuộc côi Dục?

Đáp: Năm ấm là lệ thuộc côi Dục.

Hỏi: Thế nào là pháp lệ thuộc côi Sắc?

Đáp: Năm ấm là lệ thuộc côi Sắc.

Hỏi: Thế nào là pháp lệ thuộc côi Vô Sắc?

Đáp: Bốn ấm là lệ thuộc côi Vô Sắc.

Hỏi: Vì sao nói pháp lệ thuộc côi Dục? Vì sao nói pháp lệ thuộc côi Sắc, Vô Sắc?

Đáp: Vì đủ trói buộc côi Dục, nên nói là lệ thuộc côi Dục, vì đủ trói buộc côi Sắc nên nói là lệ thuộc côi Sắc, vì đủ trói buộc côi Vô Sắc nên nói là lệ thuộc côi Vô Sắc. Đủ nghĩa là kiệt. Như nói kệ:

*Nếu đã hết, không sinh,
Đã hết, không dẫn theo
Phật ấy vô lượng hạnh
Không vết, dẫn vết nào?
Nếu rừng sâu, cành phơi
Không ai để dẫn theo
Phật ấy vô lượng hạnh
Không vết, dẫn vết nào?*

Như người có chân, tức người kia có thể đi đến đông, tây, nam, bắc. Cũng thế, nếu người có chân kiệt, thì họ sẽ đi tới các cảnh giới, hưởng tới các đường, các loài, tới sự trôi lãng trong sinh tử. Cho nên, nói vì đủ các trói buộc trong côi Dục nên lệ thuộc côi Dục, vì đủ trói buộc côi Sắc nên lệ thuộc côi Sắc, vì đủ trói buộc côi Vô Sắc nên lệ thuộc côi Vô Sắc.

Hoặc nói: Vì sự trói buộc của dục, nên nói lệ thuộc côi Dục. Vì sự trói buộc của sắc, nên nói lệ thuộc côi Sắc, vì sự trói buộc của Vô Sắc, nên nói lệ thuộc côi Vô Sắc. Như buộc người vào cây cột chắc, người kia do cây cột, chắc nên nói là bị trói buộc. Cũng thế, do sự trói buộc của dục nên nói lệ thuộc côi Dục, do sự trói buộc của sắc, nên nói lệ thuộc côi Sắc, do sự trói buộc của Vô Sắc, nên nói lệ thuộc côi Vô Sắc.

Hoặc nói: Có khi dục lạc là lệ thuộc côi Dục, có khi dục lạc là lệ

---

thuộc cõi Sắc, có khi dục lạc là lệ thuộc cõi Vô Sắc. Dục là ái, lạc là kiến.

Hoặc nói: Tham đắm những gì được tham đắm, luyện tiếc những gì được luyện tiếc cho là mình, của mình ở cõi Dục là lệ thuộc cõi Dục.

Tham đắm những gì được tham đắm, luyện tiếc những gì được luyện tiếc cho là mình, của mình nơi cõi Sắc là lệ thuộc cõi Sắc.

Tham đắm những gì được tham đắm, luyện tiếc những gì được luyện tiếc cho là mình, của mình ở cõi Vô Sắc là lệ thuộc cõi Vô Sắc

Hoặc nói: Tính chất hỗn tạp của cấu uế, độc hại ở cõi Dục là lệ thuộc cõi Dục. Tính chất hỗn tạp của cấu uế, độc hại nơi cõi Sắc và cõi Vô Sắc là lệ thuộc cõi Sắc, lệ thuộc cõi Vô Sắc.

Nói rộng về xứ của pháp lệ thuộc cõi Dục, cõi Sắc, Vô Sắc xong.
